

Sygn. akt: X C 3604/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, X Wydział Cywilny,

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Brzoskowska
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Basalska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2017 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) W. Zarządu (...) w W.

przeciwko P. O.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. O. na rzecz powoda (...) W. Zarządu (...) w W. kwotę 540,80 zł. (pięćset czterdzieści 80/100 złotych), przy czym:

- od kwoty 270,40 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia 22 marca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 270,40 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego P. O. na rzecz powoda (...) W. Zarządu (...) w W. kwotę 420,00 zł. (czteryście dwadzieścia złotych) tytułem kosztów procesu;

3. przyznaje kuratorowi E. B. – ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wynagrodzenie w kwocie 30,00 zł. (trzydzieści złotych), które wypłacić z zaliczki, zapisanej pod numerem (...).

SSR Agnieszka Brzoskowska

Sygn. akt X C 3604/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód, (...) W., Zarząd (...) w W., wniósł o zasądzenie od pozwanego P. O. kwoty 540,80 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie: od kwoty 270,40 zł. od dnia 22 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 270,40 zł. od dnia 01 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że pozwany w dniu 07 marca 2015 r. korzystał z komunikacji miejskiej, nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód zobowiązał pozwanego do zapłaty kwoty 266,00 zł. tytułem

opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Podobnie w dniu 17 marca 2015 r. pozwany korzystał z komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu. Powód zobowiązał go do zapłaty kwoty 266,00 zł. tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Pozwany nie uregulował należności. W tym stanie rzeczy powód domagał się zapłaty kwoty 540,80 zł., na którą składają się opłaty dodatkowe, należności przewozowe oraz odsetki ustawowe od ww. kwoty od dnia upływu terminu jej płatności, wynoszącego 14 dni od dnia sporządzenia wezwania, do dnia zapłaty. Wyjaśnił, że roszczenie swe opiera na art. 33a ust. 3 ustawy Prawo przewozowe (Dz.U. z 2012 r., poz. 1173 ze zm.), uchwale Nr LXVI/1807/2013 Rady miasta stołecznego W. z dnia 03 października 2013 r. zmieniającej uchwałę w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) W., zmiany uchwały w sprawie ustalenia ulg za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) W. oraz zmiany uchwały w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) W. (Dz.U.Woj. M.. z 06.11.2013 r., poz. 11320) oraz na art. 360 i 361 k.c.

Dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora, który w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i nieobciążanie pozwanego kosztami procesu. Jednocześnie wyjaśnił, że jego obrona jest jedynie obroną formalną, bowiem jako kurator nie dysponuje żadnymi dokumentami, które mogłyby ewentualnie stanowić podstawę zarzutów co do roszczenia powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

Zarząd (...) wystawił w dniu 07 marca 2015 r. wezwanie Nr (...) do zapłaty należności za przewóz w wysokości 4,40 zł. i opłaty dodatkowej w wysokości 266,00 zł. Łącznie należność za przejazd bez odpowiedniego lub ważnego dokumentu przewozu lub odpowiedniego lub ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu wraz z opłatą dodatkową wyniosła 270,40 zł. Pasażerem, którego dotyczyło ww. wezwanie, był P. O., syn K. i E., posiadający numer PESEL (...). Potwierdził on własnoręcznym podpisem zapoznanie się z treścią wezwania.

(dowód: wezwanie do zapłaty, k. 5)

Ponownie w dniu 17 marca 2015 r. Zarząd (...) wystawił wezwanie Nr (...) do zapłaty należności za przewóz w wysokości 4,40 zł. i opłaty dodatkowej w wysokości 266,00 zł. Łącznie należność za przejazd bez odpowiedniego lub ważnego dokumentu przewozu lub odpowiedniego lub ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu wraz z opłatą dodatkową wyniosła 270,40 zł. Wezwanie to dotyczyło P. O., syna K. i E., posiadającego numer PESEL (...). Potwierdził on własnoręcznym podpisem zapoznanie się z treścią wezwania.

(dowód: wezwanie do zapłaty, k. 6)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Powód udokumentował zarówno zdarzenie, z którego wynika dochodzone roszczenie, jak również jego wysokość.

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, co prawda, wniósł o oddalenie powództwa w całości, jednakże przyjęta przez niego linia obrony miała charakter jedynie formalny, jako że nie przedstawił on żadnych dowodów, które Sąd mógłby wziąć pod uwagę przy rozstrzygnięciu w niniejszej sprawie.

Sąd miał na uwadze rozkład ciężaru dowodu w procesie. I tak stosownie do ogólnej reguły dowodowej, zawartej w przepisie art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., który stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

O ile powód uczynił zadość swemu obowiązkowi, przedkładając podpisane przez pozwanego wezwania do zapłaty należności za korzystanie z komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu, o tyle stanowisko pozwanego nie zostało poparte żadnymi dowodami.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe, przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu. Ust. 3 cyt. przepisu stanowi natomiast, że w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu, przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty.

Wobec stwierdzenia przez powoda, że pozwany w dniu 07 marca 2015 r. i w dniu 17 marca 2015 r. korzystał ze środków komunikacji miejskiej, nie posiadając ważnego dokumentu przewozu, zasadne było obciążenie pozwanego zarówno należnością przewozową w wysokości 4,40 zł., jak i kwotą 266,00 zł. z tytułu opłaty dodatkowej, zgodnie ze stosowną uchwałą Nr LXVI/1807/2013 Rady miasta stołecznego W. z dnia 03 października 2013 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na zasądzoną w punkcie 2 wyroku kwotę 420,00 zł. składa się opłata od pozwu w kwocie 30,00 zł., uiszczona zaliczka na koszt ustanowienia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w wysokości 30,00 zł. oraz koszty zastępstwa procesowego, wynoszące 360,00 zł., zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804).

SSR Agnieszka Brzoskowska